

بررسی وضعیت بهداشت دهان بر اساس شاخص DMFT و استفاده از دنچر در زنان مطالعه کوهورت شاهدیه: مطالعه ۹۸ توصیفی- مقطعی در سال ۹۸

دکتر مریم کاظمی پور^۱، رقیه حکیمیان^۲، دکتر علیرضا میرزائیان^۳، دکتر فاطمه اولیاء^۴، دکتر علی دهقانی^۵، دکتر مسعود میرزایی^۶

۱. دانشیار گروه اندودانتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران.
۲. مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت دهان و دندان، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران.
۳. کارشناس ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران.
۴. دندانپزشک، دانشکده دندانپزشکی، پردیس بین‌الملل، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران.
۵. دانشیار گروه بیماری‌های دهان و فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران.
۶. دانشیار گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات پیشگیری و اپیدمیولوژی بیماری‌های غیرواگیردار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران.
۷. استاد گروه اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات پیشگیری و اپیدمیولوژی بیماری‌های غیرواگیردار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۰۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۷/۱۰

خلاصه

مقدمه: شاخص‌های سلامت دهان و دندان از جمله DMFT و استفاده از دنچر، تأثیر بهسازی‌یابی بر کیفیت زندگی فردی و اجتماعی زنان ایفا می‌کنند. مطالعه حاضر با هدف بررسی شیوع شاخص DMFT و استفاده از دنچر با توجه به وضعیت باروری در زنان مطالعه کوهورت شاهدیه انجام شد.

روش کار: این مطالعه توصیفی- مقطعی در سال ۱۳۹۸ بر روی داده‌های طرح کوهورت شاهدیه با مشارکت ۴۹۳۵ زن در محدوده سنی ۳۵-۷۰ سال انجام شد. متغیرهای مرتبط با وضعیت باروری مانند حاملگی، تعداد حاملگی‌ها، مجموع مدت شیردهی و یائسگی از پرسشنامه کوهورت شاهدیه یزد بعد از کسب مجوز استخراج شد. شیوع شاخص DMFT و استفاده از دنچر در این افراد ثبت شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS (نسخه ۲۲) و آزمون های آماری کای اسکوئر، تی و آنوا انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: فراوانی استفاده از دنچر در بین زنان غیرباردار و زنان با سابقه بیش از ۴ حاملگی بالاتر بود. زنان باردار بهطور معنی‌داری DMFT کمتری نسبت به زنان غیر باردار داشتند ($p=0/051$). با افزایش تعداد حاملگی و طول مدت شیردهی، شاخص DMFT به‌طور معناداری افزایش پیدا کرد ($p=0/0001$).

نتیجه‌گیری: با توجه به سطح بسیار بالای میانگین شاخص DMFT و شیوع بالای استفاده از دنچر در زنان مطالعه حاضر، لزوم شناسایی ریسک فاکتورهای مرتبط با سلامت دهان و دندان و اتخاذ سیاست‌ها و مداخلات پیشگیرانه توسط متصدیان نظام سلامت در منطقه مورد بررسی ضروری است.

کلمات کلیدی: باروری، بهداشت دهانی، پوسیدگی‌های دندانی، دنچر، شیوع

* نویسنده مسئول مکاتبات: دکتر فاطمه اولیاء؛ مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت دهان و دندان، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد، یزد، ایران. تلفن: ۰۳۵-۳۶۲۱۲۲۲، پست الکترونیک: dr.owlia@gmail.com

مقدمه

پوسیدگی دندانی یک بیماری میکروبی غیرقابل برگشت ناشی از حذف قسمتی از بخش معدنی و تخریب قسمت غیرمعدنی دندان می‌باشد و اغلب اوقات منجر به ایجاد حفره در ساختار دندان می‌گردد (۱). پوسیدگی دندانی به خاطر شیوع بالا و تأثیر اجتماعی زیاد، در سطوح بین المللی از اهمیت زیادی برخوردار می‌باشد (۱). شیوع پوسیدگی دندانی با افزایش سن بیشتر شده و در مردان نسبت به زنان از درصد بالاتری برخوردار است (۲). الگوی پوسیدگی برحسب سن، جنس، وضعیت اجتماعی-اقتصادی، نژاد، محل سکونت، عادات غذایی و بهداشت دهانی متفاوت می‌باشد (۲).

طبق آمار سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۰۵، سلامت دهان افراد مسن فاصله زیادی تا حد مطلوب دارد. درصد بالایی از افراد مسن بی‌دندان بوده و تعداد کمی دارای محدود دندان باقی مانده هستند (۳). بسیاری از افرادی که مشکلات شدید دهانی و دندانی دارند، به میزان بالاتر مبتلا به افسردگی هستند، از طرفی از دست دادن دندان می‌تواند کیفیت زندگی افراد را تحت تأثیر قرار دهد (۴). علی‌رغم پیشرفت‌های زیاد، شایع‌ترین روش جایگزینی دندان به جای دندان‌های از دست رفته، همچنان دست دندان کامل می‌باشد و دندان مصنوعی نقش مهمی در وضعیت تغذیه و سلامت اجتماعی افراد مسن دارد (۵).

مطالعات بسیاری تأثیر شرایط هورمونی را بر تغییرات باقی، سلامت دهان و دندان و در نهایت تأثیر بر روند پوسیدگی دندانی و شاخص‌های مرتبط با آن مانند شاخص DMFT، دندان پوسیده^۱ (D)، دندان کشیده شده (M)^۲، دندان پر شده (F)^۳ و حرف (T)^۴ نشان‌دهنده دندان‌های دائمی نشان داده‌اند (۶-۸). کاظمی‌پور و همکاران (۲۰۱۹) در مطالعه‌ای توصیفی شیوع ضایعات مخاط دهان را بر اساس متغیرهای باروری در جمعیت کوهورت شاهدیه بررسی کردند. بر اساس نتایج این مطالعه، شیوع ضایعات دهانی به‌طور معناداری

در زنان منوپوز بالاتر بود (۹). تغییرات هورمونی در دوران باروری همراه با تغییر در هورمون استروژن می‌باشد و نقش این هورمون بر تومورهای مخاط دهان و ایجاد پوسیدگی نشان داده شده است (۱۰، ۱۱). تغییرات شرایط هورمونی در دوران یائسگی همراه با اثرات منفی بر شرایط مخاط دهان می‌باشد و بهبود این تأثیرات منفی با درمان‌های هورمونی جایگزین نشان داده شده است (۱۲). تغییرات هورمونی که در طول زندگی زنان رخ می‌دهد، دارای تظاهرات گسترده‌ای در حفره دهان شامل تغییرات در کمیت و کیفیت بازاق، پاسخ التهابی بیمار، سلامت دهان و دندان و میزان شاخص DMFT می‌باشد (۶). در بررسی انجام شده در ایران مطالعه‌ای توصیفی بر روی داده‌های کوهورت با هدف بررسی شاخص DMFT و استفاده از دنچر (هرگونه پروتز مصنوعی متحرک که به‌منظور جایگزینی دندان‌های از دست رفته توسط بیمار به صورت کامل یا پارسیل استفاده می‌گردد) وجود نداشت. لینا و همکاران (۲۰۲۰) در یک مطالعه کوهورت گذشته‌نگر به بررسی ریسک فاکتورهای مؤثر در شیوع شاخص DMFT در کودکان ۰-۱۴ ساله پرداختند. بر اساس نتایج این مطالعه، ریسک فاکتورهای رژیم پوسیدگی‌زا، مسوک و زدن کمتر از یکبار در روز، سطح سواد پایین مادر و وجود هایپوپلازی در دندان مولر مرتبط با افزایش پوسیدگی بودند (۱۳). با توجه به این که شاخص‌های سلامت دهان و دندان از جمله شاخص DMFT و استفاده از دنچر تأثیر به‌سزایی بر کیفیت زندگی فردی و اجتماعی زنان ایفا می‌کند، با شناخت فاکتورهای مؤثر بر بروز این شاخص‌ها می‌توان در جهت بهبود ارتقاء سلامت و نیز کاهش هزینه‌های سلامت گامی مهم برداشت، لذا مطالعه حاضر با هدف بررسی وضعیت بهداشت دهان بر اساس شاخص DMFT و استفاده از دنچر در زنان مطالعه کوهورت شاهدیه انجام شد.

روش کار

در این مطالعه حاضر توصیفی- مقطعي جهت گردآوری داده‌ها از داده‌های فاز اول (ثبتنام) طرح کوهورت شاهدیه استفاده شد. این مطالعه توسط کمیته اخلاقی

¹ Decay

² Missing

³ Filling

⁴ Teeth

DMFT و استفاده از دنچر در این افراد نیز در چکلیستی که بدين منظور تهیه شده بود، وارد شد. داده های بدست آمده با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۲۲) و آزمون های آماری کای اسکوئر، تی و آنواوا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. از توزیع فراوانی، میانگین، درصد و انحراف معیار برای توصیف داده های توصیفی استفاده شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته ها

از زن باردار مورد بررسی، ۲۴ نفر (۲۸/۵٪) از دنچر استفاده می کردند و ۶۴ نفر (۷۲/۵٪) بدون دنچر بودند. از ۴۷۵۲ زن غیر باردار، ۲۱۱۳ نفر (۴۳/۵٪) از دنچر استفاده می کردند. در ۱۸ نفر از افراد مشکوک به بارداری نیز تعداد ۴ نفر (۲۲/۲٪) از دنچر استفاده می کردند. فراوانی استفاده از دنچر نسبت به تعداد حاملگی بررسی شد و مشخص گردید که استفاده از دنچر در بین زنان با بیش از ۴ حاملگی نسبت به سایرین بیشتر بود. (۶۴/۴۹٪ در برابر ۳۵/۵۱٪). سابقه شیردهی زنان در سه گروه زیر ۲ ماه، ۲-۴ ماه و بیش از ۴ ماه تقسیم شد. بررسی ها نشان داد که در زنان با سابقه شیردهی بیشتر از ۴ ماه استفاده از دنچر بالاتر بود (۷۵/۶٪). بر اساس نتایج مطالعه حاضر، درصد استفاده از دنچر در زنان یائسه ۷۰/۸٪ در مقابل ۲۹/۴٪ در زنان غیر یائسه گزارش گردید. بر اساس سن، جمعیت مورد مطالعه در گروه های سنی ۳۵-۳۹، ۴۰-۴۹ و ۵۰ سال به بالا ارزیابی گردیدند. بر این اساس ۶۱۵ نفر (۷۷/۵٪) از افراد بالای ۵۰ سال از دنچر استفاده می کردند که نسبت به سایر گروه های سنی بیشتر بود (جدول ۱).

دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد به شماره IR.SSU.REC.1398.071 در مطالعه کوهرت شاهدیه تمامی جمعیت ۳۵-۷۰ سال منطقه شاهدیه یزد مشارکت داشتند. شاهدیه با در نظر گرفتن شرایطی همچون در دسترس بودن افراد، عدم مهاجرت به شهرهای دیگر، قومیت تقریباً یکسان و دست نخورده، همکاری افراد بومی و امکانات موجود در محل انتخاب گردید. پس از تشکیل مرکز کوهرت و تجهیز و تأمین نیروی انسانی مورد نیاز و جلب همکاری گروه های مختلف مانند مراکز بهداشتی، متخصصین پزشکی، پزشکان منطقه، مدارس، گروه های آموزشی مربوط، هماهنگی با مسئولین کوهرت کشوری، آموزش تیم کوهرت و انجام برخی کارهای مقدماتی دیگر، مطالعه آغاز شد. در آغاز طی فراخوانی که به ساکنین منطقه داده شد، افراد بالای ۳۵ سال به محل مشخص شده بر اساس برنامه ای که از پیش توسط تیم تحقیق مشخص شده بود، مراجعه نمودند. هماهنگی های لازم با افراد شرکت کننده در مورد معاینه و نمونه هایی که باید اخذ می شد انجام گرفت. آموزش های لازم به آنها داده شد و رضایت نامه آگاهانه از شرکت کنندگان جهت ورود به مطالعه اخذ شد. اطلاعات زنان وارد شده به مطالعه در ۳۵-۷۰ شهر شاهدیه که ۴۹۳۵ نفر در محدوده سنی ۰-۷۰ سال بودند، در مطالعه حاضر استفاده شد. معیار ورود در مطالعه حاضر زنان ۳۵-۷۰ سال با پرونده کامل ثبت شده در مورد متغیر های مرتبط با وضعیت باروری مانند وضعیت حاملگی، تعداد حاملگی، مجموع مدت شیردهی و وضعیت یائسگی بود. اطلاعات مورد نیاز از پرسشنامه کوهرت شاهدیه یزد بعد از کسب مجوز، استخراج شد. معیار خروج از مطالعه حاضر، پرونده های ناقص و یا عدم ثبت هر کدام از متغیر های ذکر شده بود. شیوه شاخص

جدول ۱- شیوع استفاده از دنچر بر حسب متغیرهای مورد بررسی در زنان شرکت‌کننده در مطالعه (۴۹۳۵ نفر)

	متغیر	داشتن دنچر		
		بله	خیر	سطح معنی‌داری*
	وضعیت متغیر	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
۰/۰۰۲	باردار	(۷۱/۵) ۶۴	(۲۸/۵) ۲۴	
	غیرباردار	(۵۵/۵) ۲۶۳۹	(۴۳/۵) ۲۱۱۳	
	مشکوک	(۷۷/۸) ۱۴	(۲۲/۲) ۴	
۰/۰۰۱	*	(۵۹/۳) ۴۸	(۴۰/۷) ۳۳	
	۱	(۷۸/۹) ۶۴۸	(۲۱/۱) ۱۷۳	
	۲	(۶۶/۳) ۱۳۲۳	(۳۳/۷) ۶۷۳	
	۳	(۳۵/۵۱) ۶۹۸	(۶۴/۴۹) ۱۲۶۲	
۰/۰۰۰۱	بیشتر از ۴	(۶۸/۱) ۱۵۰۶	(۳۱/۹) ۷۰۷	کمتر از ۲ ماه
	۴	(۵۰/۸) ۱۰۳۴	(۴۹/۲) ۱۰۰۱	۲-۴ ماه
	۵	(۲۴/۴) ۱۲۹	(۷۵/۶) ۴۰۰	بیشتر از ۴ ماه
۰/۰۰۰۱	یائسه	(۲۹/۲) ۹۲۳	(۷۰/۸) ۱۲۱۸	
	غیریائسه	(۷۰/۶) ۲۲۱۵	(۲۹/۴) ۵۰۲	

* آزمون کای اسکوئر

۱۴/۳۸±۳/۲۱ و پر شده ۳/۷۲±۱/۴۴ گزارش گردید. بر اساس متغیر تعداد حاملگی، افراد با ۴ حاملگی یا بیشتر با میانگین $25/31\pm7/69$ نسبت به تعداد حاملگی های کمتر به طور معناداری DMFT بالاتری داشتند ($p=0/0001$). با توجه به مدت شیردهی، با افزایش مدت شیردهی شاخص DMFT در زنان به طور معنی‌داری افزایش پیدا می‌کرد. شاخص DMFT در زنان غیریائسه به طور معنی‌داری بالاتر از زنان یائسه بود ($p=0/0001$) (جدول ۲).

شاخص DMFT با وضعیت حاملگی زنان مورد مطالعه ارزیابی شد و مشخص گردید زنان باردار به طور معنی‌داری DMFT کمتری نسبت به افراد مشکوک به بارداری یا غیرباردار با میانگین $18/21\pm8/58$ داشتند ($p=0/059$) (جدول ۲).

در زنان غیریائسه میانگین تعداد دندان‌های پوسیده $10/98\pm2/71$ ، از دست رفته $8/38\pm1/79$ و پر شده $6/73\pm2/90$ گزارش گردید. در زنان یائسه میانگین تعداد دندان‌های پوسیده $2/51\pm1/92$ ، از دست رفته

جدول ۲- شیوع شاخص DMFT بر حسب متغیرهای مورد بررسی در زنان مطالعه (۴۹۳۵ نفر)

	متغیرها	DMFT		
		مشکوک به بارداری	غیرباردار	باردار
	وضعیت حاملگی	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	میانگین±انحراف معیار
*۰/۰۵۱	مشکوک به بارداری	(۰/۳) ۱۸	(۹۷/۹) ۴۷۵۲	(۱/۸) ۸۸
	غیرباردار			(۱۸/۲۱) ±۸/۵۸
	باردار			(۲۱/۱۷) ±۸/۴۹
۰/۰۰۰۱	*	.		(۱۶/۴۵) ±۸/۵۱
	۱	(۱۶/۹) ۸۲۱		(۱۶/۴±۷/۱۰)
	۲			(۱۹/۰۷) ±۷/۷۵
	۳	(۴۱/۱) ۱۹۹۶		(۲۵/۳۱) ±۷/۶۹
*۰/۰۰۰۱	بیشتر از ۴	(۴۰/۳) ۱۹۶۰		(۱۸/۶۶) ±۷/۹۴
	۲-۴ ماه			(۲۱/۹۳) ±۸/۳۷
	کمتر از ۲ ماه	(۴۵/۶) ۲۲۱۳		(۲۸/۲۲) ±۶/۵۱
**۰/۰۰۰۱	بیشتر از ۴ ماه	(۲۰/۳) ۶۱۰		(۱۸/۰۷) ±۷/۶۰
	۲-۴ ماه	(۴۱/۹) ۲۰۳۵		(۲۶/۶۰) ±۷/۲۳
***۰/۰۰۰۱	یائسه	(۳۵/۴) ۱۷۲۰		
	غیریائسه	(۶۴/۶) ۳۱۳۸		

* آزمون آنوا، ** آزمون تی تست

شاخص DMFT و برخی از عوامل مؤثر بر پوسیدگی دندان در مادران باردار مورد ارزیابی قرار گرفت. بر اساس نتایج این مطالعه، میانگین سن مادران $28/2 \pm 3/7$ سال و میانگین DMFT در مادران باردار $5/4 \pm 2/8$ بود. این شاخص برای گروه سنی $21-25$ ، $26-30$ و $31-35$ سال به ترتیب برابر $2/9$ ، $5/6$ و $5/9$ بود (۱۱). میانگین سنی مطالعه حاضر تقریباً مشابه با مطالعه شمسی و همکاران بود ($27/3 \pm 4/5$)، با این وجود میانگین شاخص DMFT در مطالعه حاضر دارای تفاوت قابل ملاحظه‌ای با مطالعه شمسی و همکاران بود ($18/21$ در مطالعه حاضر در مقابل $5/4$ در مطالعه شمسی و همکاران). با توجه به این که هر دو گروه زنان باردار در شرایط هورمونی تقریباً یکسانی قرار دارند، ولی تفاوت در سبک زندگی، رژیم غذایی، آموزش بهداشت دهان و دندان و مراقبت‌های دوره‌ای و پیشگیرانه در مراکز بهداشتی-درمانی باعث تفاوت در سطح میانگین شاخص DMFT در دو گروه شده است (۶، ۱۲).

در مطالعه کاظمی و همکاران (۲۰۱۶) که وضعیت بالینی سلامت دهان زنان باردار در سه ماهه دوم بارداری در شهر بابل مورد بررسی قرار گرفت، میانگین سنی زنان مورد مطالعه مشابه مطالعه حاضر بود، با این وجود شاخص DMFT در مقایسه با مطالعه حاضر بسیار پایین‌تر گزارش گردید ($8/42$ در مقابل $18/21$ در مطالعه حاضر) (۱۷). با توجه به نتایج مطالعه کاظمی و همکاران (۲۰۱۶) سطح سواد، سبک زندگی و آگاهی افراد شرکت‌کننده در مطالعه نسبت به اصول بهداشت دهان و دندان تأثیر بهسازی بر شاخص‌های سلامت دهان و دندان در زنان باردار دارد.

ابراهیمی‌بور و همکاران (۲۰۱۵) در شهر آشخانه و خدادادی و همکاران (۲۰۱۶) در شهر گنبد کاووس شاخص DMFT در زنان باردار را به ترتیب $5/16$ و $6/21$ گزارش کردند (۱۸، ۱۹). با توجه به این که میانگین سنی در دو مطالعه و مطالعه حاضر مشابه بود، افزایش قابل ملاحظه میانگین شاخص DMFT در زنان باردار مطالعه حاضر و سطح بسیار پایین بهداشت دهان و دندان در جمعیت مورد مطالعه، اهمیت لزوم و

بحث

بر اساس مطالعات انجام گرفته، سلامت دهان و دندان علاوه بر کیفیت زندگی و رژیم غذایی فرد، تحت تأثیر ژن‌های خاصی بر روی کروموزوم X قرار دارد (۱۴). سلول‌های موجود در حفره دهان دارای رسپتورهای خاصی برای هورمون‌های جنسی می‌باشند و تغییرات سطح این هورمون‌ها در طول زندگی یک فرد می‌تواند به طور مستقیم و یا غیرمستقیم حفره دهان و دندان‌ها را تحت تأثیر قرار دهد (۱۵). سطح هورمون‌های جنسی استروژن و پروژسترون در مراحل مختلف زندگی یک زنان مانند قاعده‌گی، بارداری و یائسگی دچار تغییرات زیادی می‌باشد و این تغییرات علاوه بر بافت‌های مختلف بدن، ساختار دهان و دندان را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد (۱۶).

هدف از مطالعه حاضر بررسی شیوه شاخص DMFT و استفاده از دنچر با توجه به وضعیت باروری در زنان مطالعه کوهرت شاهدیه در سال $1398-99$ بود. با توجه به این امر که زنان در دوران باروری و پس از آن یکی از گروه‌های هدف بسیار مهم در امر سلامت می‌باشند، انجام مطالعه حاضر می‌تواند با شناخت عوامل مرتبط با شاخص DMFT، از دست دادن دندان و استفاده از دنچر به بهبود کیفیت زندگی و شرایط سلامتی زنان در این دوران کمک بهسازی نماید.

بر اساس نتایج مطالعه حاضر، میانگین شاخص DMFT در زنان باردار و غیرباردار اختلاف آماری معنی‌داری نداشت. با افزایش تعداد بارداری، میانگین شاخص DMFT در جمعیت مورد مطالعه به طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد. با افزایش مدت شیردهی نیز میانگین این شاخص به طور معنی‌داری در زنان افزایش نشان داد. اگرچه با افزایش تعداد بارداری و شیردهی این شاخص افزایش پیدا کرده است، ولی این افزایش بیشتر مرتبط با رعایت بهداشت دهان و دندان بوده است تا با وضعیت بارداری و شیردهی (۱۷).

در مطالعه شمسی و همکاران (۲۰۱۳)، وضعیت سلامت دهان و دندان ۳۴۰ نفر از مادران باردار شهر اراک مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی درمانی شامل عملکرد مراقبت‌های دهان و دندان در دوران بارداری،

یائسگی و بعد از یائسگی تغییر نمی‌کند، کاهش معنی‌دار شاخص DMFT در زنان یائسه را می‌توان به بهداشت مناسب‌تر افراد یائسه در مطالعه حاضر و اهمیت دادن بیشتر این گروه به رعایت نکات بهداشتی دانست. بر اساس مطالعه یالچین و همکاران (۲۰۰۶)، جایگزینی هورمون در دوره یائسگی نقش مثبتی بر ارتقاء سلامت دهان و دندان در این دوره ایفا می‌کند (۸).

در مطالعه پاسوس سوارس و همکاران (۲۰۱۷) زنان یائسه که با استروژن برای بیماری استنتوپروز درمان می‌شدند، دارای شیوع پایین‌تری از پریودنتیت شدید و شیوع بالاتری از DMFT بودند (۷). از این‌رو مصرف داروهای مختلف در دوران یائسگی می‌تواند در افزایش شاخص DMFT تأثیر داشته باشد و باید در مطالعات مدنظر قرار گیرد.

برخلاف مطالعات ذکر شده، راکمینی و همکاران (۲۰۱۸) در مطالعه‌ای مقطعی بر روی ۴۰ زن بعد یائسگی سالم و ۴۰ زن سالم، سرعت جریان بzac، PH، DMFT، بzac، وضعیت بهداشت دهان، شاخص pBz و شاخص pBzDNTAL و از دست رفتن اتصال پریودنشیوم را بررسی کردند. بر اساس نتایج این مطالعه در زنان بعد یائسگی کاهش قابل ملاحظه‌ای در PH بzac و جریان آن و در نتیجه افزایش معنی‌داری در شاخص‌های وابسته مانند DMFT، شاخص pBzDNTAL، شاخص بهداشت دهان و از دست رفتن اتصال پریودنشیوم مشاهده گردید (۱۰). با توجه به این‌که میانگین سنی جمعیت‌های مورد مطالعه، داروهای مصرفی و عادات غذایی و بهداشتی در این جمعیت‌ها متفاوت می‌باشد، تغییرات در شاخص DMFT را نمی‌توان تنها به یک عامل محدود نمود و ترکیبی از متغیرهای مختلف با میزان تأثیر متفاوت نمای بالینی متفاوتی را برای این شاخص سلامت دهان و دندان رقم می‌زند.

در مطالعه تحلیلی مقطعی بحری بیناباج و همکاران (۲۰۱۲) که شاخص DMFT در زنان باردار و ارتباط آن با دانش، باورها و رفتارهای بهداشتی در زمینه مراقبت از دهان و دندان مورد بررسی قرار گرفت، شاخص DMFT بالا و سطح دانش و رفتارهای

ضرورت برنامه‌ریزی‌های بهداشتی و مداخلات جامعه محور و پیشگیرانه را در زمینه سلامت دهان و دندان دو چندان می‌کند.

در مطالعه حاضر با توجه به وضعیت یائسگی، میانگین شاخص DMFT در زنان یائسه به طور معنی‌داری پایین‌تر از زنان غیریائسه بود. در بین زنان یائسه نیز با افزایش سن، این شاخص به طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد. با توجه به میانگین شاخص‌ها به تفکیک علی‌رغم پایین‌تر بودن معنادار شاخص DMFT در زنان یائسه در مقایسه با زنان غیریائسه، شاخص از دست رفتن دندان (M) در مقایسه با شاخص‌های تعداد دندان‌های پوسیده (D) و تعداد دندان‌های پرشده (F) در این گروه به طور معناداری بالاتر بود. در زنان غیریائسه نیز بالاترین میانگین متعلق به شاخص D گزارش گردید. از سوی دیگر بالاتر بودن معنادار شیوع استفاده از دنچر در زنان یائسه نسبت به زنان غیریائسه، نتایج بدست آمده در بررسی شاخص DMFT را تأیید می‌کند.

با توجه به اینکه انتظار می‌رود با افزایش سن، شاخص DMFT نیز افزایش پیدا کند، ولی با این وجود در زنان یائسه این شاخص به طور معناداری کاهش نشان داد. این امر می‌تواند به دلیل عامل مخدوش‌گر بالاتر بودن معنادار یکی از شاخص‌ها به تهایی باشد؛ به این معنا که در زنان یائسه مطالعه حاضر شاخص M به طور معناداری نسبت به سایر شاخص‌ها بالاتر گزارش گردید، در حالی که در زنان غیریائسه بالاترین میانگین مربوط به شاخص D بود. به نظر می‌رسد فاکتورهای دیگری مانند وضعیت سیستمیک زنان، داروهای تجویز شده احتمالی، کیفیت و کمیت بzac می‌تواند بر روی شاخص پوسیدگی تأثیر بگذارد.

بر اساس مطالعه یالچین و همکاران (۲۰۰۵، ۲۰۰۶) جریان بzac در دوره یائسگی کاهش می‌یابد و بعد از جایگزینی هورمون و یا مصرف آنلندرونات و مکمل‌های کلسیم جریان بzac افزایش می‌یابد (۸، ۱۲). علاوه بر این، pH بzac تحت تأثیر یائسگی و یا مصرف دارو قرار ندارد. با توجه به این‌که pH و جریان بzac دو عامل تأثیرگذار و مهم بر روند پوسیدگی دندانی و شاخص DMFT می‌باشند و این دو عامل در دوره قبل از

راکمینی و همکاران (۲۰۱۸)، شاخص‌های پریودنتال و DMFT که دو علت اصلی از دست رفتن دندان‌ها می‌باشند، در زنان یائسه به‌طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد. در مقایسه با مطالعه راکمینی و همکاران (۲۰۱۸)، در مطالعه حاضر شاخص DMFT در زنان یائسه کاهش پیدا کرد و شاخص پریودنتال جزء شاخص‌های ارزیابی شده نبود (۱۰). از این‌رو افزایش از دست رفتن دندان و استفاده از دنچر در زنان یائسه مطالعه حاضر را می‌توان به عوامل اتیولوژیک دیگر مانند بیماری‌های پریودنتال نسبت داد.

فاکتورهای مؤثر بر سن شروع یائسگی شامل شاخص توده بدنی، سابقه خانوادگی، نژاد، اولین قاعدگی و سابقه مصرف داروهای ضدبارداری می‌باشند (۲۴). سطح استروژن پایین در دوره بعد از یائسگی در تعادل بین باکتری‌های مضر و مفید در محیط دهان اختلال ایجاد نموده و باعث ایجاد تغییرات ساختاری مانند هایپرپلازی، هایپرتروفی و آتروفی در مخاط دهان و بافت لثه می‌گردد (۲۵).

در دوره یائسگی، وجود این تغییرات ساختاری در محیط دهان و تأثیر بر بافت‌های حمایت‌کننده دندان و پریودنسیم می‌تواند یکی از علل مهم شیوع بالاتر استفاده از دنچر در زنان یائسه باشد.

با توجه به تغییرات هورمونی که در طول زندگی یک زن اتفاق می‌افتد و تأثیر این تغییرات بر شاخص‌های سلامت دهان و دندان، زنان به‌طور کلی نیازمند ملاحظات خاص دندان‌پزشکی می‌باشند (۲۶-۲۸). با توجه به این‌که عوامل رفتاری و اجتماعی-اقتصادی بر سلامت دهان و دندان و تأثیر این تغییرات زندگی یک فرد تأثیر به‌سزایی دارند، بررسی اپیدمیولوژی، اتیولوژی و ریسک فاکتورهای مرتبط با سلامت دهان و دندان در اتخاذ سیاست‌های پیشگیرانه توسط سیستم سلامت کمک به‌سزایی می‌کند. اکثریت مطالعات انجام گرفته در مورد شیوع بیماری‌های دهان و دندان بر روی یک نمونه محدود انسانی انجام شده است، حال آنکه اطلاعات بررسی شده از نمونه‌های بزرگ و مطالعات مبتنی بر جمعیت، اجازه بررسی سایر عوامل مرتبط با شاخص مورد نظر را به محقق می‌دهند (۲۹، ۳۰).

بهداشتی و ارتباط DMFT با باورها و رفتارهای بهداشتی در زنان باردار پایین بود (۲۰).

در مطالعه حاضر با در نظر گرفتن شاخص استفاده از دنچر در جمعیت کوهورت مورد مطالعه، زنان غیرباردار به‌طور معنی‌داری بیشتر از افراد باردار از دنچر استفاده می‌نمودند. علت این امر را می‌توان به میانگین سنی بالاتر زنان در گروه غیرباردار نسبت داد (۲۷/۳ در زنان باردار و ۴۲/۵ در زنان غیرباردار). با افزایش تعداد حاملگی‌ها، درصد استفاده از دنچر به‌طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد. با توجه به این‌که شاخص DMFT از دست دادن دندان با افزایش تعداد حاملگی افزایش می‌یابد، می‌توان نتیجه گرفت که با افزایش تعداد حاملگی، خطر از دست دادن دندان و در نهایت استفاده از دنچر به‌طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. بر اساس مدت شیردهی، با افزایش مدت شیردهی، فراوانی استفاده از دنچر در جمعیت مورد مطالعه به‌طور معنی‌داری افزایش یافت.

با توجه به شیوع بالاتر بیماری‌های پریودنتال در زنان باردار، تغییرات کمی و کیفی در بzac، تغییر در رفتارهای بهداشتی مانند عدم مسوک زدن به‌علت تهوع شدید و ... شیوع پوسیدگی دندانی، از دست رفتن دندان و در نهایت استفاده از دنچر در سنین بالاتر در زنان با تعداد حاملگی‌های بیشتر و مدت شیردهی بالاتر می‌تواند افزایش یابد (۲۱). بر اساس مطالعه مروری مارتی و همکاران (۲۰۱۶) تغییرات ایجاد شده در رژیم غذایی زنان یائسه ناشی از دو علت اصلی استفاده از غذاهای نیمه‌حامد به‌علت استفاده از دنچر و تغییرات ایجاد شده ناشی از دوران یائسگی در مخاط دهان می‌باشد (۲۲). بر اساس مطالعه شیگلی و همکار (۲۰۱۵) نیز دوران یائسگی از نظر بررسی تظاهرات دهانی و بازتوانی بیماران با استفاده از دنچر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. علاوه بر این در زنان یائسه مبتلا به پوکی استخوان نیاز بیشتری برای تعویض دنچر وجود دارد (۲۳).

بر اساس نتایج مطالعه حاضر، زنان یائسه مطالعه کوهورت حاضر به‌طور معنی‌داری بیشتر از زنان غیریائسه از دنچر استفاده نمودند. بر اساس مطالعه

یکی از عوامل بسیار مهم در بررسی شاخص‌های سلامت دهان و دندان، ساختار سنی جمعیت مورد مطالعه می‌باشد (۳۱-۳۳). با افزایش سن، احتمال تأثیر تجمعی عوامل تحریکی و تحریبی در محیط دهان افزایش یافته و از سوی دیگر توانایی ترمیم و پاسخ‌دهی کاهش می‌یابد (۳۲، ۳۳). از این رو سن، از عوامل بسیار مهم و تأثیرگذار در ارزیابی شاخص‌های سلامت دهان و دندان محسوب می‌گردد (۳۲).

از نقاط قوت مطالعه حاضر این بود که در مطالعات کوهرت، جمعیت مورد مطالعه وسیع و دارای ساختار جمعیتی یکسان می‌باشد، لذا نتایج بدست آمده از آن با در نظر گرفتن محدودیت‌های مطالعه قابل تعمیم به جامعه می‌باشد. با این وجود در مطالعه حاضر تمامی معاینات توسط پزشک عمومی انجام گرفت و متغیرهای تعیین شده در رابطه با استفاده از دنچر به‌طور خاص بر اساس نوع دنچر تفکیک نشده بود. پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی کوهرت، شاخص‌های دهان و دندان به‌طور دقیق‌تر توسط متخصصین دندان‌پزشکی تعیین شود و معاینات توسط دندان‌پزشک انجام گیرد.

منابع

- Japaridze F, Shonia N, Bakradze M. Epidemiology of dental caries, dental status and correction prospects in school children of Adjara region Kobuleti and Khelvachauri municipalities. *Georgian medical news* 2018; (282):50-2.
- Maru AM, Narendran S. Epidemiology of dental caries among adults in a rural area in India. *J Contemp Dent Pract* 2012; 13(3):382-8.
- Silva RH, Castro RF, Cunha DC, Almeida CT, Bastos JR, Camargo LM. Dental caries in a riverine community in Rondônia State, Amazon Region, Brazil, 2005-2006. *Cadernos de saude publica* 2008; 24(10):2347-53.
- Costa SD, Vasconcelos M, Abreu MH. Impact of dental caries on quality of life among adults resident in greater Belo Horizonte, State of Minas Gerais, Brazil. *Ciencia & saude coletiva* 2013; 18(7):1971-80.
- Yamamoto S, Shiga H. Masticatory performance and oral health-related quality of life before and after complete denture treatment. *Journal of prosthodontic research* 2018; 62(3):370-4.
- Bardow A, Nyvad B, Nauntofte B. Relationships between medication intake, complaints of dry mouth, salivary flow rate and composition, and the rate of tooth demineralization in situ. *Archives of oral biology* 2001; 46(5):413-23.
- Passos-Soares JD, Vianna MI, Gomes-Filho IS, Cruz SS, Barreto ML, Adan LF, et al. Association between osteoporosis treatment and severe periodontitis in postmenopausal women. *Menopause* 2017; 24(7):789-95.
- Yalcin F, Gurgan S, Gul G. Oral health in postmenopausal Turkish women. *Oral health & preventive dentistry* 2006; 4(4): 227-33.
- Kazemipoor M, Owlia F, Esfandyar M, Dehghani A, Fallahzadeh H, Zare Sakhvidi MJ, et al. Prevalence of oral mucosal lesions considering fertility status in women of Shahedieh cohort population. *Jorjani Biomedicine Journal* 2019; 7(2):21-30.
- Rukmini JN, Sachan R, Sibi N, Meghana A, Malar CI. Effect of menopause on saliva and dental health. *Journal of International Society of Preventive & Community Dentistry* 2018; 8(6):529-33.
- Shamsi M, Hidarnia A, Niknami S, Atarha M, Jadidi R. Oral health of pregnant women in Arak, Iran. *Payesh J* 2013; 12(4):355-65.
- Yalcin F, Gurgan S, Gurgan T. The effect of menopause, hormone replacement therapy (HRT), alendronate (ALN), and calcium supplements on saliva. *J Contemp Dent Pract* 2005; 6(2):10-7.

13. Llena C, Calabuig E, Sanz JL, Melo M. Risk factors associated with carious lesions in permanent first molars in children: a seven-year retrospective cohort study. International journal of environmental research and public health 2020; 17(4):1421.
14. Dutt P, Chaudhary SR, Kumar P. Oral health and menopause: a comprehensive review on current knowledge and associated dental management. Annals of medical and health sciences research 2013; 3(3):320-3.
15. Sawczuk B, Gołębiewska M, Mazurek A, Chyczewski L. Evaluation of estrogen receptor- β expression in the epithelium of the oral mucosa in menopausal women under hormone replacement therapy. Advances in medical sciences 2014; 59(1):85-9.
16. Suri V, Suri V. Menopause and oral health. Journal of mid-life health 2014; 5(3):115-20.
17. Hosein Kazemi H, Zeinal Zadeh M, Farsam F, Khafri S, Matloubi N. Pregnant women's self-report of oral health condition and its relation with oral clinical status. Iran J Obstet Gynecol Infertil 2016; 18(186):9-16.
18. Ebrahimipour H, Mohamadzadeh M, Niknami S, Ismaili H, Vafaii-Najjar A. Predictors of oral health care in pregnant women based on theory of planned behavior. J Health Syst Res 2015; 11(3):496-504.
19. Khodadady E, Seyyed S, Khafray S, Dehghan Z. Oral health status of pregnant women in north of Iran (2010-11). Journal of Gorgan University of Medical Sciences 2016; 18(3):122-7.
20. Bahri Binabaj N, Bahri Binabaj N, Iliati HR, Salarvand S, Mansoorian MR. Assessment of DMFT Index in Pregnant Women and its Relationship with Knowledge, Attitude and Health Behaviors in Terms of Oral and Dental Cares (Mashhad-2009). Iran J Obstet Gynecol Infertil 2012; 15(3):15-21.
21. Malek Mohammadi T, Malek Mohammadi M. Knowledge, attitude and practice of gynecologists and midwives toward oral health in pregnant women in Kerman (2016). Iran J Obstet Gynecol Infertil 2017; 20(4):9-18.
22. Murthy V, Sethuraman KR, Choudhury S, Shakila R. Interdisciplinary Approach in Management of Edentulousness in Menopausal Women-A Narrative Review. Obstet Gynecol Int J 2016; 5(6):00183.
23. Shigli KA, Giri AP. Oral manifestations of menopause. Journal of Basic and Clinical Reproductive Sciences 2015; 4(1):4-8.
24. Mutneja P, Dhawan P, Raina A, Sharma G. Menopause and the oral cavity. Indian journal of endocrinology and metabolism 2012; 16(4):548-51.
25. Volpe A, Lucenti V, Forabosco A, Boselli F, Latessa AM, Pozzo P, et al. Oral discomfort and hormone replacement therapy in the post-menopause. Maturitas 1991; 13(1):1-5.
26. Khosravisamani M, Maliji G, Seyfi S, Azadmehr A, Abd Nikfarjam B, Madadi S, et al. Effect of the menstrual cycle on inflammatory cytokines in the periodontium. Journal of periodontal research 2014; 49(6):770-6.
27. Ojanotko-Harri A, Forssell H, Laine M, Hurtta H, Bläuer M, Tuohimaa P. Immunohistochemical detection of androgen receptors in human oral mucosa. Archives of oral biology 1992; 37(6):511-4.
28. Prasanna JS, Karunakar P, Sravya MN, Madhavi B, Manasa A. Detrimental consequences of women life cycle on the oral cavity. Journal of Oral Research and Review 2018; 10(1):39-44.
29. Khaledifar A, Hashemzadeh M, Solati K, Poustchi H, Bollati V, Ahmadi A, et al. The protocol of a population-based prospective cohort study in southwest of Iran to analyze common non-communicable diseases: Shahrekord cohort study. BMC public health 2018; 18(1):1-10.
30. Miettinen OS. Theoretical Epidemiology: Principles of Occurrence Research in Medicine. In: Rothman KJ, Greenland S, editors. Modern Epidemiology. 2nd ed. Philadelphia: Lippincott-Raven; 1998.
31. Castellanos JL, Díaz-Guzmán L. Lesions of the oral mucosa: an epidemiological study of 23785 Mexican patients. Oral Surgery, Oral Medicine, Oral Pathology, Oral Radiology, and Endodontology 2008; 105(1):79-85.
32. González RM, Salas AC, González NB, Suárez SR. Oral health and social determinants in elderly adults. MOJ Gerontol Ger 2018; 3(1):16-20.
33. Rivera-Hidalgo F, Shulman JD, Beach MM. The association of tobacco and other factors with recurrent aphthous stomatitis in an US adult population. Oral diseases 2004; 10(6):335-45.